

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **V., a.s. v likvidácii**, so sídlom v B., proti povinnému **C., s.r.o.**, so sídlom v Z., **o vymoženie 2 682,59 € (80 816 Sk) s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 4 Er 59/2004, o dovolaní súdneho exekútora JUDr. L., so sídlom v B., proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov z 22. mája 2008 č.k. 4 Er 59/2004-20 a o jeho dovolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 24. októbra 2008 sp. zn. 7 CoE 58/2008, takto

r o z h o d o l :

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 24. októbra 2008 sp. zn. 7 CoE 58/2008 **o d m i e t a .**

2. Konanie o dovolaní proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov z 22. mája 2008 č.k. 4 Er 59/2004-20 **z a s t a v u j e .**

Povinnému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bardejov uznesením z 5. septembra 2008 č.k. 4 Er 59/2004-56 vyhlásil za neprípustnú exekúciu vedenú súdnym exekútorom JUDr. L. a zastavil ju podľa § 57 ods. 1 písm. g/ O.s.p. Súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu trov exekúcie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesením z 22. mája 2006 č.k. 4 Er 59/2004-20 bola pripustená zmena účastníkov konania na strane oprávneného tak, že do konania na miesto V., a.s., ktorý ale podľa výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I zanikol dňa 8. júla 2006 výmazom bez právneho nástupcu, čím stratil spôsobilosť byť účastníkom konania.

Rozhodnutie o trovách exekúcie odôvodnil súd poukazom na § 196, § 200 a § 203 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti („Exekučného poriadku“) s tým, že povinný je nemajetný a oprávnený stratil spôsobilosť byť účastníkom konania.

Krajský súd v Prešove na odvolanie súdneho exekútora uznesením z 24. októbra 2008 sp. zn. 7 CoE 58/2008 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie. O trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že súdny exekútor nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že po pripustení zmeny účastníka konania na strane oprávneného V., a.s. stratila postavenie oprávneného. Pritom ale podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku má len oprávnený povinnosť znášať trovy exekúcie v prípade, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Po pripustení zmeny účastníka (nový) oprávnený V., a.s. v likvidácii zanikol výmazom z obchodného registra. Subjektu, ktorý stratil spôsobilosť byť účastníkom konania, nemohla byť uložená povinnosť nahradiť trovy exekúcie; tak isto ju nebolo možné uložiť povinnému, lebo jeho majetok nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania odôvodnil § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Súdny exekútor napadol dovolaním nielen uznesenie Krajského súdu v Prešove z 24. októbra 2008 sp. zn. 7 Co 58/2008 v spojení s uznesením Okresného súdu Bardejov z 5. septembra č.k. 4 Er 59/2004-56, ale aj uznesenie Okresného súdu Bardejov z 22. mája 2006 č.k. 4 Er 59/2004-20 o pripustení zmeny účastníkov konania. Namietal, že mu postupom súdov bola odňatá možnosť konať pred súdmi (§ 237 písm. f/ O.s.p.) a že súdy mu rozhodnutiami spôsobili škodu na majetku ako tretej osobe, ktorá nie je účastníkom konania vo veci samej a nepriamo ho zaviazali uhradiť trovy exekúcie. Žiadal napadnuté rozhodnutia zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Povinný vyjadrenie k dovolaniam súdneho exekútora nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či dovolanie súdneho exekútora ako subjektu oprávneného podať tento opravný prostriedok (podľa § 37 ods. 1, druhá veta Exekučného poriadku súdny exekútor je, pokiaľ sa rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania), smeruje proti rozhodnutiam, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

1. Pokiaľ ide o dovolanie súdneho exekútora proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 24. októbra 2008 sp. zn. 7 Co 58/2008, treba zdôrazniť, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktoré má procesnú formu uznesenia; prípustnosť dovolania proti nemu treba preto posúdiť podľa § 239 O.s.p. V ustanoveniach § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. sa uvádzajú uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie; v zmysle § 239 ods. 3 O.s.p. ale predchádzajúce odseky 1 a 2 neplatia, ak ide (mediiným) o uznesenie o trovách konania. To znamená, že procesná prípustnosť dovolania je v posudzovanom prípade ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p. vylúčená.

Vzhľadom na obsah tohto dovolania a tiež zákonnú povinnosť odvolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.), neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal tiež otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Ustanovenie § 237 O.s.p. pritom nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný. Ak je teda konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v tomto ustanovení, možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutie o trovách konania.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O.s.p. súdny exekútor nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

So zreteľom na obsah dovolania dovolací súd sa osobitne zamerlal na posúdenie, či konanie nie je zaťažené vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu jeho procesných práv (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, vyjadrovať sa k veci, navrhovať dôkazy, podať opravný prostriedok a pod.).

Obsah dovolania nasvedčuje tomu, že dovolateľ namieta vecnú nesprávnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa nepriznávajúce mu náhradu trov exekúcie a náhradu trov odvolacieho konania. Podľa názoru dovolateľa mu tým bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Pod odňatím možnosti pred súdom konať sa ale rozumie závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odňatie možnosti konať pred súdom nemožno vidieť v právnych záveroch, ku ktorým súdy dospeli pri posudzovaní dôvodnosti dovolateľom uplatneného nároku na náhradu trov exekúcie. Ustanovenie § 237 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom do súvislosti iba s faktickou procesnou činnosťou súdu, nie však s právnym hodnotením veci zaujatým v napadnutom rozhodnutí. Samo právne posúdenie veci je realizáciou jeho rozhodovacej činnosti a nezakladá dôvod prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p., lebo ním súd neporušuje žiadnu procesnú povinnosť, ani procesné práva účastníka. Či už teda súdy napadnuté rozhodnutia založili na správnom alebo nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací súd rozhodnutia z tohto aspektu neposudzoval), neodňali tým súdnemu exekútorovi možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Z vyššie uvedených dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť tohto dovolania súdneho exekútora nemožno vyvodit' ani z § 239 O.s.p. ani z § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto toto jeho dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je

dovolanie prípustné. Keďže dovolanie odmietol z procesných dôvodov, nezaoberal sa vecnou správnosťou napadnutého uznesenia.

2. Pokiaľ ide o dovolanie súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov z 22. mája 2006 č.k. 4 Er 59/2004-20, ktorým súd pripustil zmenu účastníkov konania na strane oprávneného, dospel dovolací súd k záveru, že konanie o tomto jeho dovolaní treba zastaviť podľa § 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. účastník konania môže dovolaním napadnúť iba právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu. Odvolacím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.). Rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je spôsobilým predmetom dovolania; nemožno ho týmto mimoriadnym opravným prostriedkom napádať.

Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania smerujúceho proti uzneseniu súdu prvého stupňa. Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci, inak patriacej do právomoci súdov, je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktorý musí mať za následok zastavenie dovolacieho konania (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.).

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov z 22. mája 2006 č.k. 4 Er 59/2004-20 zastavil.

Dovolateľ nebol v dovolacom konaní úspešný. Právo na náhradu trov tohto konania vzniklo povinnému (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. novembra 2009

JUDr. Emil Franciszy, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková